

“ମିଠେ ବର୍ତ୍ତେ:— ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପୁନର୍ବାର ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଇ ରାଜାମାନଙ୍କର ରାଜା କରୁଛି, ଏହି ପୁନର୍ବାର ଶବ୍ଦରେ ହିଁ ସୃଷ୍ଟିଚକ୍ରର ସମସ୍ତ ରହସ୍ୟ ସମାହିତ ହୋଇ ରହିଛି ।”

ପ୍ରଶ୍ନ:- ବାବା ମଧ୍ୟ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ମାୟା ମଧ୍ୟ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଅଟେ ତେବେ ଉଭୟଙ୍କର ଶକ୍ତି କ’ଣ ?

ଉତ୍ତର:- ବାବା ତୁମମାନଙ୍କୁ ପତିତରୁ ପାବନ କରୁଛନ୍ତି, ପାବନ କରିବାରେ ବାବା ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଅଟନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ବାବାଙ୍କୁ ପତିତ ପାବନ, ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ କୁହାଯାଏ । ମାୟା ପୁଣି ପତିତ କରିବାରେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଅଟେ । ସର୍ବତା ରୋଜଗାରରେ ଖରାପ ଗ୍ରହର ପରତାପ ଏପରି ପତିଆଏ ଯାହା ଦୃଷ୍ଟାରା ଲାଭ ହେବା ପରିବର୍ତ୍ତେ କ୍ଷତି ହୋଇଥାଏ, ବିକାର ପାଇଁ ମାୟା ପାଗଳ କରିଦିଏ ସେଥିପାଇଁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି-ପିଲାମାନେ, ଦେହୀ ଅଭିମାନୀ ହେବାର ପୁରୁଷାର୍ଥ କର ।

ଗୀତ:- ହମ୍ମେ ଉନ୍ ରାହୋ ପର ଚଲ୍ନା ହେ...

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ତୁମମାନଙ୍କୁ କେଉଁ ରାସ୍ତାରେ ଚାଲିବାକୁ ହେବ ? ନିଶ୍ଚିତ କେହି ଜଣେ ରାସ୍ତା ଦେଖାଉଥିବେ ନା । ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଭୁଲ୍ ରାସ୍ତାରେ ଚାଲୁଛନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ତ ଦୁଃଖୀ ହେଉଛନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ କେତେ ଦୁଃଖୀ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି କାରଣ ସେମାନେ ଉଗ୍ରବାନଟ୍‌କ ମତରେ ଚାଲୁନାହାନ୍ତି ଯେବେଠାରୁ ଓଲଟା ମତ ଦେଉଥିବା ରାବଣର ରାଜ୍ୟ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଛି ସେବେଠାରୁ ସମସ୍ତେ ଓଲଟା ମତରେ ଚାଲି ଆସୁଛନ୍ତି । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି-ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ତୁମେମାନେ ରାବଣର ମତରେ ଚାଲୁଛ, ସେଥିପାଇଁ ପରତ୍ତ୍ୱେକଙ୍କର ଏଭଳି ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା ହୋଇଛି । ସମସ୍ତେ ନିଜକୁ ପତିତ ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି । ଗାନଧୀ ବାପୁଜୀ ମଧ୍ୟ କହୁଥିଲେ— ହେ ପତିତ ପାବନ ଆସ, ତେବେ ଏହାର ଅର୍ଥ ଆମେ ସମସ୍ତେ ପତିତ ଅଟୁ । କିନ୍ତୁ କେହି ବି ବୁଝୁନାହାନ୍ତି ଯେ ଆମେ ପତିତ କିପରି ହେଲୁ ? ସମସ୍ତେ ଚାହୁଁଛନ୍ତି ଭାରତରେ ରାମରାଜ୍ୟ ହେଉ କିନ୍ତୁ ତାହାର ସ୍ୱାଧୀନା କିଏ କରିବ ? ଗୀତାରେ ତ ବାବା ସବୁ କଥା ବୁଝାଇଦେଇଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଗୀତାର ଉଗ୍ରବାନଟ୍‌କର ନାମକୁ ହିଁ ଓଲଟା କରିଦେଇଛନ୍ତି । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି— ଦେଖ ତୁମେମାନେ କ’ଣ କରିଦେଇଛ । ଯଦି ବାଇବେଲରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତେ ପୋପଙ୍କ ନାମ ଲେଖିଦିଆଯିବ ତେବେ କେତେ ବଡ଼ ଭୁଲ ହୋଇଯିବ । ଏହାକୁ ମଧ୍ୟ ଡ୍ରାମା କୁହାଯିବ । ବାବା ବଡ଼ରୁ ବଡ଼ ଭୁଲ୍ ଗୁଡ଼ିକୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଏହି ସୃଷ୍ଟିର ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତର ଜଞ୍ଜନ ଗୀତାରେ ବର୍ଣ୍ଣନା ହୋଇଛି । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି-ମୁଁ ତୁମକୁ ପୁନର୍ବାର ରାଜାମାନଙ୍କର ରାଜା କରୁଛି । ତୁମେ ୮୪ ଜନ୍ମ କିପରି ନେଉଛ- ଏହା ତୁମେ ଜାଣିନାହିଁ, ମୁଁ ହିଁ ଆସି ଶୁଣାଉଛି । ଏକଥା କୌଣସି ଶାସ୍ତ୍ରରେ ନାହିଁ । ଶାସ୍ତ୍ରର ତ’ ଅନେକଗୁଡ଼ିଏ ଅଛି । ସେଥିରେ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ମତ ମଧ୍ୟ ରହିଛି । କିନ୍ତୁ ଗୀତା ମାନେ ଗୀତା । ଯିଏ ଗୀତା ଗାୟନ କରିଛନ୍ତି ସିଏ ହିଁ ଏହି ରାସ୍ତା ଦେଉଛନ୍ତି । କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ତୁମକୁ ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଇବା ପାଇଁ ପୁଣିଥରେ ଆସିଛି । ତୁମ ଉପରେ ମାୟାର ଛାୟା ପଡ଼ିଯାଇଛି । ଏବେ ପୁନର୍ବାର ମୁଁ ଆସିଛି । ଗୀତାରେ ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି-ହେ ଉଗ୍ରବାନ ପୁନର୍ବାର ଗୀତା ଶୁଣାଇବା ପାଇଁ ଆସ ଅର୍ଥାତ୍ ପୁନର୍ବାର ଗୀତାର ଜଞ୍ଜନ ଦିଅ । ଗୀତାରେ ହିଁ ଏହି କଥା ବର୍ଣ୍ଣନା ହୋଇଛି ଯେ ଆସୁରୀ ସୃଷ୍ଟିର ବିନାଶ ଏବଂ ଦୈବୀ ସୃଷ୍ଟିର ସ୍ୱାଧୀନା ପୁଣିଥରେ ହେଉଛି । ତେବେ ପୁନର୍ବାର ଶବ୍ଦ ନିଶ୍ଚିତ କୁହାଯିବ । ଗୁରୁ ନାନକ ମଧ୍ୟ ନିଜର ନିରୂପାରିତ ସମୟରେ ପୁଣିଥରେ ଆସିବେ । ଏହାର ଚିତ୍ର ମଧ୍ୟ ଦେଖାଉଛନ୍ତି ନା । କୃଷ୍ଣ ମଧ୍ୟ ପୁନର୍ବାର ସେହିଭଳି ମୟୁର ମୁକୁଟଧାରୀ ହେବେ । ତେବେ ଏହି ସବୁ ରହସ୍ୟ ଗୀତାରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଛି । କିନ୍ତୁ ଉଗ୍ରବାନଟ୍‌କର ନାମକୁ ବଦଳାଇଦେଇଛନ୍ତି । ଆମେ ଏପରି କହୁନାହିଁ ଯେ ଆମେ ଗୀତାକୁ ମାନୁନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଏଥିରେ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଯେଉଁ ଓଲଟା ନାମ ଲେଖିଦେଇଛନ୍ତି ତା’କୁ ବାବା ଆସି ଠିକ୍ କରି ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଏହା ମଧ୍ୟ ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଯେ ପରତ୍ତ୍ୱେକ ଆତ୍ମାରେ ସାତନାତର ପାର୍ଟ ଭରିରହିଛି । ସମସ୍ତେ ଏକାଭଳି ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ । ଯେପରି ମନୁଷ୍ୟ ଅର୍ଥାତ୍ ମନୁଷ୍ୟ ସେହିପରି ଆତ୍ମା ଅର୍ଥାତ୍ ଆତ୍ମା କିନ୍ତୁ ପରତ୍ତ୍ୱେକ ଆତ୍ମାରେ ନିଜ ନିଜର ପାର୍ଟ ଭରି ହୋଇ ରହିଛି । ତେଣୁ ଏହି କଥାକୁ ବୁଝାଇବା ପାଇଁ ବହୁତ ବୁଦ୍ଧିମାନ ହୋଇଥିବା ଦରକାର । ବାବା ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ କିଏ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝାଇପାରୁଛନ୍ତି, କେଉଁମାନେ ସେବା କରିବାରେ ବୁଦ୍ଧିବାନ ଅଟନ୍ତି, କାହାର ବୁଦ୍ଧିର ଲାଲନ୍ ସପକ୍ଷ ଅଛି ଏବଂ ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ ରହୁଛନ୍ତି । ସମସ୍ତେ ତ ପରିପୁରଣ ବା ଦେହୀ ଅଭିମାନୀ ହୋଇନାହାନ୍ତି । ଏହି ସ୍ଥିତି ତ ଅନ୍ତିମ ସମୟରେ ହିଁ ଜଣାପଡ଼ିବ । ପରୀକ୍ଷାର ସମୟ ଯେତେ ନିକଟତର ହୋଇ ଆସିବ ସେତେ ଜଣାପଡ଼ିଯିବ ଯେ କିଏ କିଏ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବେ । ଶିକ୍ଷକ ମଧ୍ୟ ଜାଣିପାରିବେ ଏବଂ ପିଲାମାନେ ମଧ୍ୟ ଜାଣିପାରିବେ ଯେ ଲଏ ସବୁଠାରୁ ବୁଦ୍ଧିମାନ ଅଟେ । ଦୁନିଆର ପାଠପଢ଼ାରେ ତ’ ଠକାମି ମଧ୍ୟ ହୋଇପାରିବ । କିନ୍ତୁ ଏଠାରେ ତ ଏଭଳି ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏହା ତ ଡ୍ରାମାରେ ନିରୂପାରିତ ହୋଇ ରହିଛି । ତେଣୁ ଏଥିରେ କଳ୍ପ ପୁରବରୁ ଯେଉଁମାନେ ଆସିଥିଲେ ସେହିମାନେ ହିଁ ଆସିବେ । ଆମକୁ ତାତ୍‌କର ସେବା କରିବାର ତୀବ୍ରତାରୁ ହିଁ ଜଣାପଡ଼ିଯାଉଛି । ଏହି ସର୍ବତା ରୋଜଗାରରେ କ୍ଷତି ଏବଂ ଲାଭ ମଧ୍ୟ ହୋଇଥାଏ ତଥା ଖରାପ ଗ୍ରହର ପରତାପ ମଧ୍ୟ ପଡ଼ିଥାଏ । କେହି କେହି ଚାଲୁ ଚାଲୁ ଅଧାରୁ ଜଞ୍ଜନ ଛାଡ଼ି ଚାଲିଯାଉଛନ୍ତି । ଗନ୍ଧର୍ବ ବିବାହ କରିବା ପରେ ମାୟା ଏକଦମ୍ ପାଗଳ କରିଦେଉଛି । ମାୟା ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଅଟେ । ବାବା ମଧ୍ୟ ପାବନ କରିବାରେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଅଟନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ପତିତ ପାବନ କୁହାଯାଉଛି ଏବଂ ମାୟା ମଧ୍ୟ ପତିତ କରିବାରେ ପ୍ରବୀଣ ଅର୍ଥାତ୍ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଅଟେ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ତ’ ମାୟା ନଥାଏ । ତାହା ହେଉଛି ନିର୍ବିକାରୀ

ଦୁନିଆ, ଏବେ ଏହା ହେଉଛି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିକାରୀ ଦୁନିଆ । ଏଠାରେ ବିକାର କେତେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଅଟେ । ଚାଲୁ ଚାଲୁ ମାୟା ଏକାବେଳେ ନାକରୁ ଧରି ଅଣନିଶ୍ୱାସୀ କରିଦେଉଛନ୍ତି । ଯାହାକି ବାବାଟ୍ଟକୁ ଛାତପତର ଦେବାପାଇଁ ବାଧୁ କରାଦେଉଛି । ଯଦିଓ ପରମପିତା ପରମାତ୍ମାଙ୍କୁ ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ କୁହାଯାଉଛି କିନ୍ତୁ ମାୟା ମଧ୍ୟ କିଛି କମ୍ ନୁହେଁ କାରଣ ଅଧାକଳ୍ପ ତା'ର ରାଜ୍ୟ ଚାଲୁଛି । ଏକଥା କ'ଣ କାହାକୁ ଜଣାଅଛି । ଦିନ ଏବଂ ରାତି ଅଧା ଅଧା ହୋଇଥାଏ, ବରହମାତ୍ମକର ଦିନ ଏବଂ ବରହମାତ୍ମକର ରାତି କୁହାଯାଏ ନା । ତଥାପି ମଧ୍ୟ ସତ୍ୟଯୁଗକୁ ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ବର୍ଷ କହିଦେଉଛନ୍ତି ଏବଂ କଳିଯୁଗକୁ କେତେ ବର୍ଷ ଦେଇ ଦେଉଛନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ବାବା ଆମକୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି ତେଣୁ ଆମେମାନେ ବୁଝିପାରୁଛୁ । ଏହା ତ' ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସତ୍ୟ ଅଟେ । ଏଠାରେ ବାବା ଆସି ଆମକୁ ପାଠ ପଢ଼ାଉଛନ୍ତି । କଳିଯୁଗରେ ମନୁଷ୍ୟ କ'ଣ ଗୀତାର ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଇ ରାଜାମାନଙ୍କର ରାଜା କରିପାରିବେ ? ଏଠାରେ ତ' ଏପରି କେହି ନାହାନ୍ତି, ଯାହାଙ୍କୁ ବୁଦ୍ଧିରେ ଥିବ ଯେ ମୁଁ ରାଜଯୋଗ ଶିକ୍ଷା କରି ରାଜାମାନଙ୍କର ରାଜା ହେବି । ଦୁନିଆରେ ଗୀତା ପାଠଶାଳା ତ' ଅନେକ ଅଛି କିନ୍ତୁ ସେଠାରେ କେହି ବି ରାଜଯୋଗ ଶିଖି ରାଜାମାନଙ୍କର ରାଜା ବା ରାଣୀ ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ । କାରଣ ସେଠାରେ ରାଜ୍ୟପଦ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାର କୌଣସି ଲକ୍ଷ୍ୟ କିମ୍ବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନାହିଁ । ଏଠାରେ ତ' ତୁମେମାନେ କହୁଛ ଯେ ଆମେ ଭବିଷ୍ୟତରେ ସୁଖର ରାଜ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ବାବାଙ୍କ ନିକଟରେ ପାଠ ପଢ଼ୁଛୁ । ତେଣୁ ପ୍ରଥମେ ତ ବାବାଙ୍କ ବିଷୟରେ ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ । ଗୀତା ଉପରେ ହିଁ ସବୁକିଛି ନିରୂପଣ କରୁଛି । ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କିପରି ଜଣାପଡ଼ିବ ଯେ ସୃଷ୍ଟିକର କିପରି ଘୁରୁଛି, ଆମେମାନେ କେଉଁଠାରୁ ଆସିଛୁ, ପୁଣି କେଉଁଠାକୁ ଯିବୁ । ଏକଥା କାହାକୁ ବି ଜଣାନାହିଁ । ଗୋଟିଏ ଗୀତ ମଧ୍ୟ ଅଛି ନା-ଯେ କେଉଁ ଦେଶରୁ ଆସିଛୁ ଏବଂ କେଉଁ ଦେଶକୁ ଯିବୁ, ଏହାକୁ କେବଳ ଶୁଆ ଭଳି ଗାଇ ଚାଲିଛନ୍ତି । ଆତ୍ମାରେ ଯେଉଁ ବୁଦ୍ଧି ରହିଛି ତାକୁ ଜଣାନାହିଁ ଯେ ଆମେ ଯାହାକୁ ହେ ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା କହୁଛନ୍ତି ସିଏ କିଏ । ତାଙ୍କୁ ନା ଦେଖିପାରିବା, ନା ଜାଣିପାରିବା । ଆତ୍ମାର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ହେଉଛି-ନିଜର ପିତାଙ୍କୁ ଜାଣିବା ଏବଂ ଦେଖିବା । ଏବେ ତୁମେମାନେ ଜାଣିଗଲଣି ଯେ ଆମେ ସମସ୍ତେ ଆତ୍ମା ଅଟୁ, ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା ବାବା ଆମକୁ ପାଠ ପଢ଼ାଉଛନ୍ତି । ବୁଦ୍ଧି କହୁଛି ଯେ ବାବା ଆସି ପାଠ ପଢ଼ାଉଛନ୍ତି । ଯେପରି କାହାର ଆତ୍ମାକୁ ତାକିଆ'ନ୍ତି ତେବେ ଜଣାପଡ଼େ ଯେ ତା'ର ଆତ୍ମା ଆସିଛି ସେହିପରି ତୁମେ ଭାବୁଛ ଯେ ଆମେ ସମସ୍ତେ ଆତ୍ମା ସେ ହେଉଛନ୍ତି ଆମର ପିତା । ତେବେ ପିତାଙ୍କଠାରୁ ନିର୍ଗତ ସମ୍ପତ୍ତି ମିଳିବା ଦରକାର । କିନ୍ତୁ ଆମେମାନେ ଦୁଃଖୀ କାହିଁକି ହୋଇଛୁ, ମନୁଷ୍ୟମାନେ ତ' କହିଦେଉଛନ୍ତି ଯେ ଭଗବାନ ହିଁ ସୁଖ-ଦୁଃଖ ଦେଉଛନ୍ତି । ଭଗବାନଙ୍କୁ ଗାଳି ଦେଇ ଚାଲିଛନ୍ତି । ସେମାନେ ହେଉଛନ୍ତି ଆସୁରୀ ସନ୍ତାନ । କଳ୍ପପୁରବରୁ ସେମାନେ ଯେଉଁଭଳି କହିଥିଲେ ବର୍ତ୍ତମାନ ମଧ୍ୟ ସେହିଭଳି କହୁଛନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ଏବେ ବାସ୍ତବରେ ଲିଙ୍ଗରୀୟ ସନ୍ତାନ ହୋଇଛ । ପୂର୍ବରୁ ତୁମେମାନେ ଆସୁରୀ ସନ୍ତାନ ଥିଲ । ଏବେ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ନିରନ୍ତର ମୋତେ ମନେପକାଅ । କାହାକୁ ମଧ୍ୟ ଏହି ଦୁର୍ଲ୍ଲଭ ଅକ୍ଷର ବୁଝାଇବା ବହୁତ ସହଜ । ତୁମେ ସବୁ ହେଉଛ ଭଗବାନଙ୍କର ସନ୍ତାନ । ଭଗବାନ ହିଁ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ରଚନା କରିଥିଲେ ଏବେ ତାହା ନର୍କ ହୋଇଯାଇଛି ପୁଣି ସେହି ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ଭଗବାନ ହିଁ ରଚନା କରୁଛନ୍ତି । ବାବା ଆମମାନଙ୍କୁ ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଉଛନ୍ତି ଏବଂ ସାମ୍ରାଜ୍ୟର ସ୍ଥାପନା କରୁଛନ୍ତି । ଆରତ୍ତା, ତୁମେ ଶିବଙ୍କୁ ଜାଣିନାହିଁ । ପ୍ରଜାପିତା ବରହମାତ୍ମକର ରଚୟିତା ମଧ୍ୟ ସେହି ବାବା ହିଁ ଅଟନ୍ତି, ତେଣୁ ନିର୍ଗତ ବାବା ବରହମାତ୍ମକ ଦ୍ୱାରା ହିଁ ଶିଖାଇବେ । ଏବେ ଶୁଦ୍ଧବରଣରେ ଅଛୁ । ଆମେ ପୁଣି ବ୍ରାହ୍ମଣରୁ ଦେବତା, କ୍ଷତ୍ରିୟ ହେବୁ । ନଚେତ୍ ବିରାଟ ରୂପର ଚିତ୍ର କାହିଁକି ତିଆରି ହୋଇଛି, ଚିତ୍ର ତ ଠିକ୍ ଅଛି କିନ୍ତୁ ବୁଝିପାରୁନାହାନ୍ତି ।

ତେବେ ଶୁଦ୍ଧମାନଙ୍କୁ ବ୍ରାହ୍ମଣ କିଏ କରାଇବେ ? ଏଥିପାଇଁ ନିର୍ଗତ ପ୍ରଜାପିତା ବରହମା ଆବଶ୍ୟକ । ପୁଣି ତାଙ୍କୁ ବାବା ପୋଷ୍ଟ କିପରି କରିଲେ ? ଯେପରି ତୁମେ କହୁଛ ଲଏ ମୋର ସ୍ତ୍ରୀ, ତେବେ ତାକୁ 'ମୋର' କିପରି କରିଲ ? ପୋଷ୍ଟ କରିଲ ନା । ସେହିପରି ବାବା କହୁଛନ୍ତି— ମୋତେ ମଧ୍ୟ ତୁମେମାନେ ମାତା ପିତା ବୋଲି କହୁଛ, ମୁଁ ତ ପିତା ହିଁ ଅଟେ । ତେବେ ମାତା କେଉଁଠୁ ଆସିବି । ତେଣୁ ଏହାଙ୍କ ଶରୀରରେ ପ୍ରବେଶ କରି ଏହାଙ୍କର ନାମ ବରହମା ରଖୁଛି । ସ୍ତ୍ରୀକୁ ମଧ୍ୟ ପୋଷ୍ଟ କରାଯାଇଥାଏ, ଯେପରି ଲୌକିକ ପିତା ସ୍ତ୍ରୀକୁ ପୋଷ୍ଟ କରି ଗର୍ଭଜାତ ବଂଶାବଳୀ ରଚନା କରିଥା'ନ୍ତି, ସେହିପରି ବାବା ମଧ୍ୟ ଏହାଙ୍କ ଶରୀରରେ ପ୍ରବେଶ କରି ଏହାଙ୍କୁ ପୋଷ୍ଟ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଏହାଙ୍କ ମୁଖ ଦ୍ୱାରା ମୁଖ ବଂଶାବଳୀ ରଚନା କରିଛନ୍ତି । ତୁମେ ନିଜକୁ କହୁଛ ଆମେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ବ୍ରାହ୍ମଣୀ ଅଟୁ ତେଣୁ ନିର୍ଗତ ଏହାଙ୍କର ନାମ ହିଁ ବରହମା ଅଟେ । ତେବେ ବରହମା ମଧ୍ୟ କାହାର ସନ୍ତାନ ? ଶିବବାବାଙ୍କର । ଏହାଙ୍କୁ କିଏ ପୋଷ୍ଟ କରିଛନ୍ତି ? ବେହଦର ବାବା ହିଁ କରିଛନ୍ତି । ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ତ' ବହୁତ ଭଲ କିନ୍ତୁ ଯାହାଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରେ ଭଲ ଭାବରେ ଧାରଣ ହୋଇଥିବ ସେହିମାନେ ହିଁ ବୁଝାଇପାରିବେ । ଯଦି ବୁଦ୍ଧିରେ ଧାରଣା ହୋଇନଥିବ ତେବେ ସେ ଅନ୍ୟକୁ ବୁଝାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ । ତେବେ ଲୌକିକ ପିତା ଏବଂ ପାରଲୌକିକ ପିତା ତ ଅଛନ୍ତି ନା । ଲୌକିକ ପିତା ମଧ୍ୟ ସ୍ତ୍ରୀକୁ ପୋଷ୍ଟ କରି ମୋର ସ୍ତ୍ରୀ ବୋଲି କହୁଛନ୍ତି । ଏହି ପାରଲୌକିକ ପିତା ମଧ୍ୟ ଏହାଙ୍କ ଶରୀରରେ ପ୍ରବେଶ କରି ପୋଷ୍ଟ କରୁଛନ୍ତି । ନିଜେ କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ନିରାକାର ହୋଇଥିବାରୁ ମୋତେ ଏହାଙ୍କର ଶରୀର ଆଧାର ନେବାକୁ ପଡ଼ୁଛି, ସେଥିପାଇଁ ଏହାଙ୍କର ନାମ ମଧ୍ୟ ବଦଳାଇ ଦେଉଛି ତେବେ ଏକାବେଳେ ଅନେକଙ୍କର ନୂତନ ନାମ ରଖାଯାଇଥିଲା । ସେହି ଅଲୌକିକ ନାମଗୁଡ଼ିକର ତାଲିକା ମଧ୍ୟ ତୁମ ପାଖରେ ରହିବା ଦରକାର । ପ୍ରବରଣୀରେ ନାମର ତାଲିକା ମଧ୍ୟ ଦେଖାଇବା ଦରକାର ଯେ ବାବା କିପରି ଏକାବେଳେ ଏତେ ଜଣଙ୍କର ନାମକରଣ କରିଛନ୍ତି । ଯେହେତୁ ବାବା ଆମକୁ ନିଜର ସନ୍ତାନ କରିଛନ୍ତି, ତେଣୁ ଆମର ନାମ ମଧ୍ୟ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଛନ୍ତି । ଏହି ବରହମାଙ୍କୁ ଭୁଲୁରଖି ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି । ସମସ୍ତଙ୍କର ଜନ୍ମପତ୍ରରୀ ତ ଭଗବାନଙ୍କ ପାଖରେ ଅଛି । ତେବେ କେତେ ଆଗ୍ରହଯୁକ୍ତ ନାମ ଅଟେ । ଏବେ ତ' ସମସ୍ତେ ନାହାନ୍ତି । କେହି କେହି ତ' ଆଗ୍ରହଯୁକ୍ତ ନାମ ଭାବରେ ପଲାଇଯାଇଛନ୍ତି । କେହି ବି ଆଦି ଅଛନ୍ତି କାଲିକୁ ହୁଏ ତ ନଥିବେ

। ତେବେ ପରଥମ ନମ୍ବର ଶତ୍ରୁ ହେଉଛି କାମ ବିକାର । ଏହି କାମ ବିକାର ବହୁତ ହଇରାଣ କରୁଛି । ତେଣୁ ଏହା ଉପରେ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାକୁ ହେବ । ଗୃହସ୍ଥ ବ୍ୟବହାରରେ ଏକାଠି ରହି ମଧ୍ୟ ତା ଉପରେ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାକୁ ହେବ-ଏହା ହିଁ ତୁମର ପ୍ରତିଜ୍ଞା । ସର୍ବଦା ନିଜର ବୃତ୍ତିକୁ ଯାତ୍ରା କରିବାକୁ ହେବ । କୌଣସି କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟ ଦ୍ଵାରା ବିକର୍ମ କରିବାର ନାହିଁ । ତୋଫାନ ତ' ସମସ୍ତତଃକୁ ଆସୁଛି, ତେଣୁ ଏଥିରେ ଡରିବାର ନାହିଁ ।

ବାବାଟ୍ଟକୁ ଅନେକ ଫିଲା ପଚାରୁଛନ୍ତି ଯେ ବାବା ଏହି ବ୍ୟବସାୟ କରିବୁ ନା ନାହିଁ ? ବାବା ପତର ଲେଖୁଛନ୍ତି-ମୁଁ କ'ଣ ତୁମର ବ୍ୟବସାୟ ଆଦି ଦେଖିବାକୁ ଆସିଛି କି ? ମୁଁ ପାଠପଢ଼ାଇବା ପାଇଁ ଶିକ୍ଷକ ହୋଇ ଆସିଛି । ବ୍ୟବସାୟ ଆଦି ବିଷୟରେ ମୋତେ କାହିଁକି ପଚାରୁଛ ? ମୁଁ ତ' ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଉଛି । ରୁଦ୍ର ଯନ୍ତ୍ରର ମଧ୍ୟ ଗାୟନ ରହିଛି, କୃଷ୍ଣ ଯନ୍ତ୍ର ନୁହେଁ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କ ଭିତରେ ଏହି ସୃଷ୍ଟିଚକ୍ରର ଜ୍ଞାନ ହିଁ ନାହିଁ । ଯଦି ତାଙ୍କୁ ଏହି କଥା ଜଣାପଡ଼ିଯିବ ଯେ ୧୬ କଳାରୁ ପୁଣି ୧୪ କଳା ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ ତେବେ ସେହି ସମୟରେ ହିଁ ତାଙ୍କର ରାଜପଦର ସୁଖ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ । ତେବେ ସେଠାରେ ତ' ସଦଗତି ହେଉଛି । ସଦଗତି ଦାତା ମଧ୍ୟ ଜଣେ ହିଁ ଅଟନ୍ତି । ସେ ହିଁ ଆସି ଉପାୟ ବାହାର କରୁଛନ୍ତି, ଅନ୍ୟ କେହି ବତେଇ ପାରିବେ ନାହିଁ । ପରଥମେ-ପରଥମେ ଏହି କଥା ଉଠାଅ ଯେ କିଏ କହିଛନ୍ତି-କାମ ମହାଶତ୍ରୁ ଅଟେ ? ଏହା ମଧ୍ୟ ଗାୟନ କରୁଛନ୍ତି— ବିକାରୀ ଦୁନିଆ ଏବଂ ନିର୍ବିକାରୀ ଦୁନିଆ । ଭାରତରେ ହିଁ ରାବଣକୁ ଜଳାଇଚାଲିଛନ୍ତି । ସତ୍ୟଯୁଗରେ କ'ଣ ରାବଣକୁ ଜଳାଇବେ କି! ଯଦି କହୁଛନ୍ତି ଯେ ଏସବୁ ଅନାଦି ଅଟେ, ସତ୍ୟଯୁଗରେ ମଧ୍ୟ ଏହି ପରମ୍ପରା ଥିଲା, ତେବେ ତ ସବୁ ଯୁଗରେ ଦୁଃଖ ହିଁ ଦୁଃଖ ଥିବ । ପୁଣି ତାକୁ ସଂଗ୍ରହ କିପରି କହିବା ? ତେଣୁ ଏହି କଥାସବୁ ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ । ତେବେ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କର ପୁରୁଷାର୍ଥର ବେଗ ଅଲଗା ଅଲଗା । ଜଣାପଡ଼ିଯାଉଛି ଯେ କିଏ ଭଲ ପୁରୁଷାର୍ଥୀ ଅଟନ୍ତି ? ସମ୍ପୁରଣ ତ' କେହି ହୋଇନାହାନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ହିଁ ସତ୍ୟ, ରତ୍ନ, ତମୋ ତ ନିର୍ଗତି ରହିବ । ବୁଦ୍ଧି ତ' ସମସ୍ତତଃକର ଅଲଗା ଅଲଗା । ଯେଉଁମାନେ ଶ୍ରୀମତରେ ଚାଲୁନାହାନ୍ତି ସେମାନେ ହେଉଛନ୍ତି ତମୋପ୍ରଧାନ ବୁଦ୍ଧି । ଯଦି ନିଜକୁ ବୀମାତ୍ମକତ ନ କରିବ ତେବେ ଭବିଷ୍ୟତ ୨୧ ଜନ୍ମ ପାଇଁ କିପରି ମିଳିବ । ମରିବାକୁ ତ ନିର୍ଗତି ପଡ଼ିବ । ତେବେ କାହିଁକି ସବୁକିଛି ବାବାଟ୍ଟ ନିକଟରେ ବୀମାତ୍ମକତ ଅର୍ଥାତ୍ ସମରପଣ କରିନଦେବା । ଭାବିବାକୁ ହେବ ସବୁକିଛି ତ ତାଙ୍କର ତେଣୁ ଆମର ପାଳଣ-ପୋଷଣ ମଧ୍ୟ ସିଏ କରିବେ । ଯଦିଓ କେହି ବି ସବୁକିଛି ଯନ୍ତ୍ରରେ ସମରପଣ କରି ଦେଇଦେଉଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ସେବା କରୁନାହାନ୍ତି, ଯାହା ଦେଉଛନ୍ତି ତାହା ଖାଇ ଚାଲିଛନ୍ତି । ତେଣୁ ତାଙ୍କର ଆଉ ଜମା କ'ଣ ରହିବ ? କିଛି ବି ନୁହେଁ । ସେବାର ପ୍ରମାଣ ଦେବା ଦରକାର ନା । ଦେଖାଯାଇଥାଏ ଯେ କିଏ ପଣ୍ଡା ହୋଇ ଆସୁଛନ୍ତି ? ନୂଆ ନୂଆ ବି.କେ. ମଧ୍ୟ ସେବାକେନ୍ଦ୍ର ଚଳାଉଛନ୍ତି, ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଅଭିନନ୍ଦନ ଦିଆଯାଉଛି । ଏହି ଜ୍ଞାନ ତ ବହୁତ ସହଜ । ବାନପ୍ରସଥ ଅବସ୍ଥାବାଳାଟ୍ଟକୁ ତ ନିର୍ଗତି ଭାବରେ ବୁଝାଅ ଯେ ବାନପ୍ରସଥ ଅବସ୍ଥା କେବେ ହେଉଛି ? ଏବେ ତ ବାବା ହିଁ ପଥପ୍ରଦର୍ଶକ ହୋଇ ସମସ୍ତତଃକୁ ନେଇଯିବେ । ଆପଣମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି ଶିବବାବା ହିଁ କାଳମାନଙ୍କର କାଳ (ମହାକାଳ) ଅଟନ୍ତି । ଆମେ ତ ଖୁସି ଖୁସିରେ ବାବାଟ୍ଟ ସାଥରେ ସାଥୀ ହୋଇ ଯିବାକୁ ଚାହୁଁଛୁ ।

ତେବେ ପରଥମେ ପରଥମେ ଏହି ମୁଖ୍ୟ କଥାକୁ ଉଠାଅ ଯେ ଗୀତାର ଭଗବାନ କିଏ, ଯିଏକି ଏହି ସୃଷ୍ଟିକୁ ରଚନା କରିଛନ୍ତି ? ଲକ୍ଷ୍ମୀ ନାରାୟଣଙ୍କୁ ରାଜଯୋଗ କିଏ ଶିଖାଇଛନ୍ତି ? କାରଣ ବରତ୍ତମାନ ତାଙ୍କର ରାଜଧାନୀ ମଧ୍ୟ ସ୍ଥାପନ ହେଉଛି । ଅନ୍ୟ କେହି ଧର୍ମସ୍ଥାପକ ତ' ରାଜଧାନୀ ସ୍ଥାପନ କରିବା ପାଇଁ ଆସୁନାହାନ୍ତି । ବାବା ହିଁ ରାଜଧାନୀ ସ୍ଥାପନ କରିବା ପାଇଁ ଆସୁଛନ୍ତି ଏବଂ ସବୁ ପତିତମାନଙ୍କୁ ପାବନ କରୁଛନ୍ତି । ଏହା ହେଉଛି ବିକାରୀ ଦୁନିଆ, ତାହା ହେଉଛି ନିର୍ବିକାରୀ ଦୁନିଆ । ଦୁଇଟି ଯାକ ଦୁନିଆରେ ପଦବୀ ମଧ୍ୟ କ୍ରମାନ୍ୱୟରେ ଥାଏ । ଯେଉଁମାନେ ଶ୍ରୀମତରେ ଚାଲୁଥିବେ ସେହିମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରେ ହିଁ ଏହି କଥାସବୁ ଧାରଣ ହୋଇପାରିବ । ଆରକ୍ଷା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସମ୍ମତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍କୃତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର :—

(୧) ବୁଦ୍ଧିର ସମବନ୍ଧ ସର୍ବଦା ସ୍ପଷ୍ଟ ରହୁ ସେଥିପାଇଁ ଦେହୀ ଅଭିମାନୀ ହୋଇ ରହିବାକୁ ହେବ । ସର୍ତ୍ତା ରୋଜଗାରରେ ମାୟା କୌଣସି ପ୍ରକାରରେ କ୍ଷତି କରାଇନଦେଉ-ଏଥିପ୍ରତି ସାବଧାନ ରହିବାକୁ ହେବ ।

(୨) କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟଗୁଡ଼ିକ ଦ୍ଵାରା କୌଣସି ବିକର୍ମ କରିବାର ନାହିଁ । ସବୁକିଛି ସମରପଣ କରିବା ପରେ ମଧ୍ୟ ସେବା ନିର୍ଗତି କରିବାକୁ ହେବ ।

ବରଦାନ:- ଯୋଗ ରୂପକ ସୂର୍ଯ୍ୟ କିରଣ ଦ୍ଵାରା ଲୁହର ଟାଙ୍ଗିକୁ ଶୁଖାଇ କାନ୍ଦିବାରୁ ମୁକ୍ତ ହେଉଥିବା ସୁଖ ସଂଗ୍ରହ ଆତ୍ମା ହୁଅ ।

କେହି କେହି ସନ୍ତାନ କହୁଛନ୍ତି ଅମୁକ ମୋତେ ଦୁଃଖ ଦେଉଛି ତେଣୁ କାନ୍ଦ ଲାଗୁଛି । ଯଦି ସେ ଦେଉଛି, ତୁମେ ନେଉଛ

କାହିଁକି ? ତାଙ୍କର କାମ ହେଲା ଦେବା, କିନ୍ତୁ ତୁମେ ନିଅନାହିଁ । ପରମାତ୍ମାଙ୍କର ସନ୍ତାନ କେବେହେଲେ କାନଦିପାରିବେ ନାହିଁ । କାନଦି ବନ୍ଦ । ନା ଆଖିରେ କାନଦିବ ନା ମନରେ କାନଦିବ । ଯେଉଁଠି ଖୁସି ଅଛି ସେଠାରେ କାନଦି ନାହିଁ । ଖୁସି ବା ସ୍ନେହର ଅଶ୍ରୁକୁ କାନଦିବା କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ତେବେ ଯୋଗର କିରଣ ଦ୍ଵାରା ଲୁହର ଟାଙ୍ଗିକୁ ଗୁଣାଇଦିଅ, ବିଘ୍ନକୁ ଖେଳ ବୋଲି ମନେ କର ତେବେ ସୁଖ ସ୍ଵରୂପ ହୋଇଯିବ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:-

ଯଦି ସାକ୍ଷୀ ହୋଇ ଅଭିନୟ କରିବାର ଅଭିଯାସ ରହିବ ତେବେ ଟେନସନ ଅର୍ଥାତ୍ ଦୁର୍ଗତିନ୍ତାରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇ ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ ଆଟେନସନରେ ରହିବ ଅର୍ଥାତ୍ ସାବଧାନ ରହିବ ।

***** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି *****